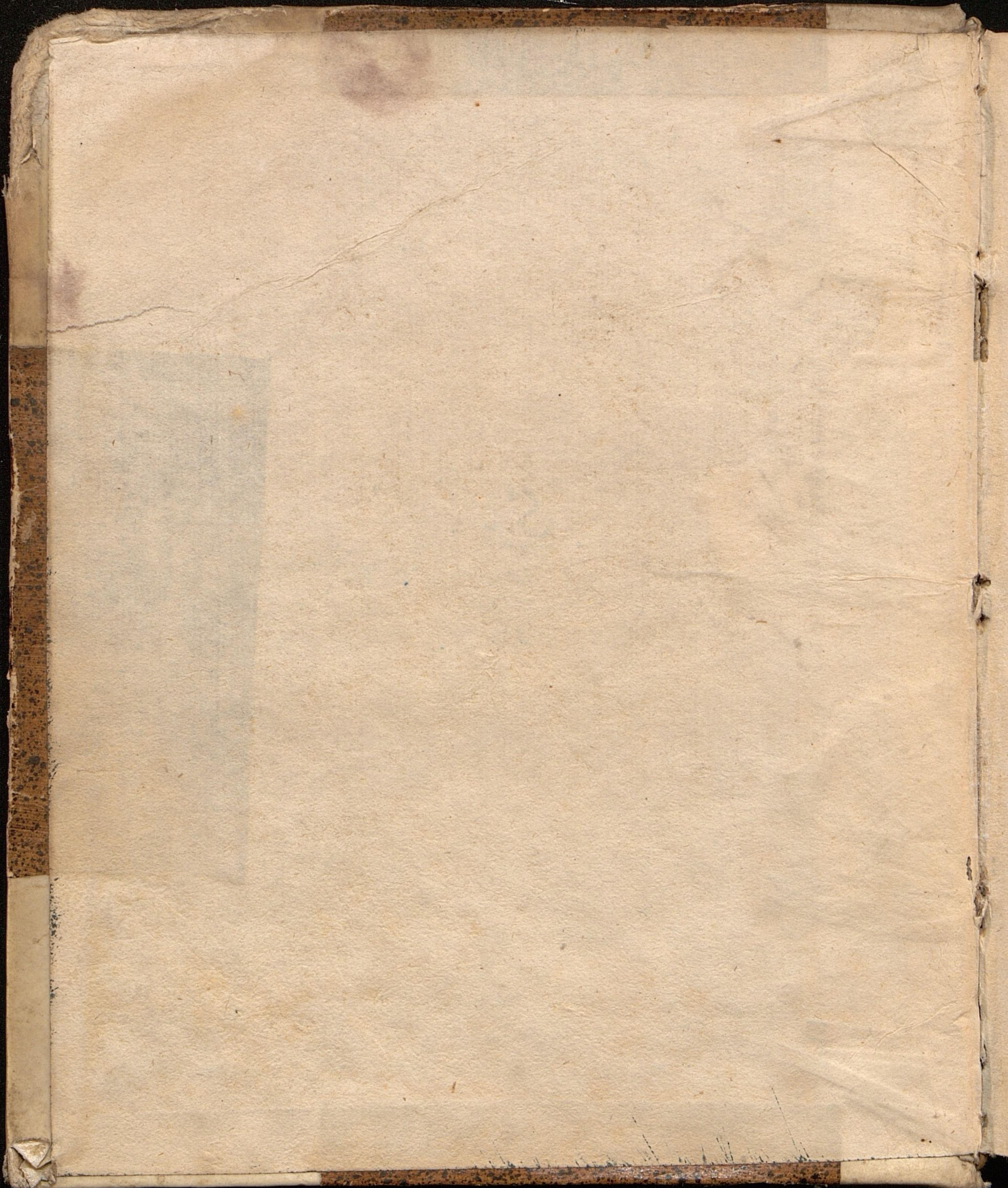

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-536214-p0001-8

DFG

LXV. 2367.
18

Q. D. B. V.
De

SERENISSIM. ELECTORUM
SAXONIÆ
FAVORE
IN
LITERAS & SCHOLAS,

MODERANTE
L. ADAMO RECHENBERG, P.P.

Academiæ Lipsiensis jam Rectore
Magnifico nec non Collegii Philo-
phici Pro-Cancellario

D. XIII. Dec. A. C. M DC LXXXIX.
publicè differet

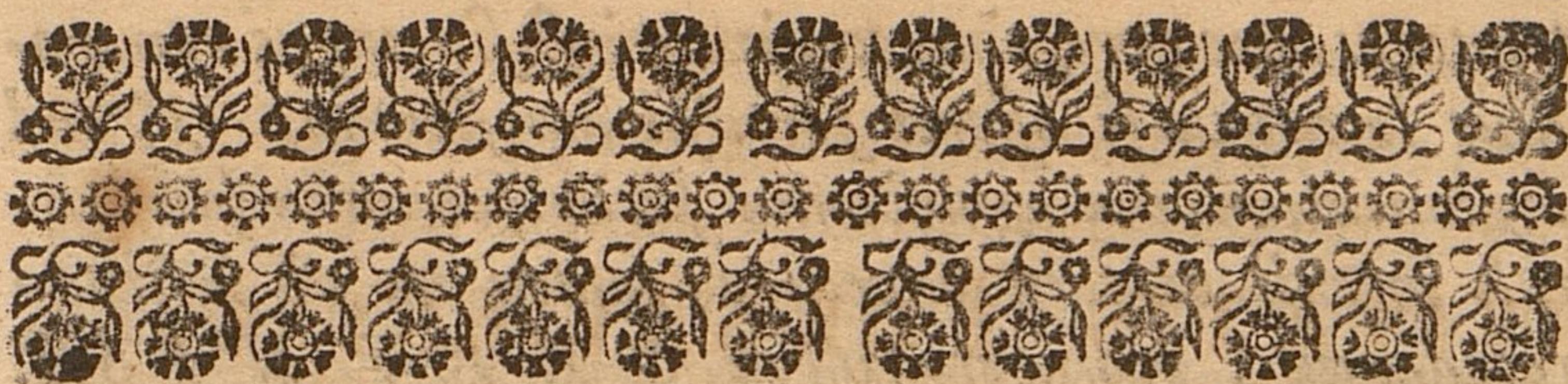
SEBASTIANUS Gottfried Starck /
Freiberg. Misn.

L I P S I Ä,
Literis WITTIGAVIANIS.

2362.

CIVITATIS TORGAVIENSIS
Florentissimæ
CONSULIBUS SYNDICO
&
CETERIS ORDINIS SENATORII
V I R I S
*Nobilissimis, Amplissimis, Consultissimis
& Spectatissimis,*
Dominis Patronis ac Promoto-
toribus
omni observantia colendis
chartas hæc Academicas
in
cultus & observantiae tesseram
offert & consecrat
Sebastianus Gottfried Stare.

B. C. D.

Vod maxime consentaneum videtur, ut ea quisque exequatur, ad quæ aut à natura formatus, aut educatione sedulaq;ve institutione instructus est, atque præparatus; id forte etiam in literarum studiis observandum, nemo inficiabitur: ut eorum præcipue curam geramus, quibus eæ ceu fulcimentis quibusdam innisæ ad summum fastigium pervenerint, atque adhuc sustineantur. Itaque qvum examini eruditorum publico esset quoddam profectum Academicorum speciem edendum, non alia visa materia convenientior illorum, qui in literas ac literatos Patronos se exhibuerunt, contemplatione. Qvo ex genere cum nulla non ætas nonnullos nobis ostendat, neque forte regi ulla aut natio, maxime in Europa nostra (illa ab omniv; o, quantum recordamur, elegantioris doctrinæ nutrice) reperiatur, cuius cives perpetuo odio immeritas Musas fuerint prosequuti: nos tamen, qvorum præcipue alimur beneficis meritisq; obstringimur, ad SERENISSIMOS SAXONIÆ PRINCIPES nos conferimus, nec veterum con-

A 2

teint.

temtores, nec peregrinorum incuriosi, si tempus commo-
dius locusque se offeret fortassis in posterum. Quod
argumentum cum agnoscamus facile, fateamur que tan-
tuli ingenii captum excedere; tamen ne ab instituto
recedamus, prohibet, quâ in **S E R E N I S S.**
S A X O N I Æ **E L E C T O R E S**
ducimur cum bene animatis civibus omnibus, pietas,
ac de quo supra meminimus, literatorum officium, cui
si obtemperemus, atque hac vice **FAVOREM**
SERENISS. ELECTORUM SAXONIÆ
IN LITERAS ET SCHOLAS, pro
virili exponamus, rem facturi videmur, ut nobis non
inconvenientem, ita nec a voluntate Lectoris æqui
alienam.

3.

§. I.

§. I.

Vanqnam igitur adeo cum literis arma
atque bella non habere commercii quid-
qvam qvis putet; ut turbare potius ani-
mos atque illam Musarum quietem tubæ
atque litui, qvam ad studia clangore suo provoca-
re videantur: tamen ita evenire comperimus, ut
fere Principes fortissimi qvos Martis alumnos fæ-
pe appellant Poëtæ, artium se exhibeant, perbeni-
gnos nutritores. Sive enim agnoscunt disci ab
eruditis prudentiam, qva opus omnino habent &
ad animos militares coercendos, & ad consilia sua
persequenda, hostium eludenda; sive hoc agunt, ut
apud posteritatem etiam laudem ac gloriam asse-
quantur; utique latere, nisi historiæ penitus exper-
tem non potest, ex omni ævo huc adduci exem-
pla posse. Saxonibus etiam nostris ut belli famam,
nemo, nec ipsi hostes, denegant; ita quo in lite-
ras studio semper fuerint, nostra refert attendere.

§. II.

Nemini autem non est apertum, LITERAS
hic nobis cum lingvas & artes, tum scientias omnes
& disciplinas notare, qvæ liberali homine maxi-
me dignæ sunt, ac priscis illis Romanis, Ciceroni
præcipue, sapientia atque doctrina, Græcis σοφίᾳ
& φιλοσοφίᾳ, nobis eruditio ac vulgo studia
vocantur; unde LITERATORUM nomen, quo
tum eos, qui in harum studio velut ad metam per-
venerunt sapientiae, tum qui aliquo spatio confe-
cto, è longinquo eandem exspectant; tum denique
qui carceribus adhuc quasi clausi cursum meditan-

A 3

tur

tur potius, quam tentant, denotari omnibus constat. Hos ex more non ita vetusto in quatuor classes, quas vulgo *Facultates* in Academiis vocant, describere solent; ita, ut ubi illæ cum jure conferendi honores Academicos vigeant, nomen *Academie* ex Græcia desumtum usurpetur. (a)

§. III.

FAVORE autem PRINCIPUM IN LITERAS eam intelligimus gratiam, quam in erigendis Scholis, virisqve dignis præficiendis, atqve salariis, privilegiis, ut & dissentium stipendiis constitutendis, aut alio qvovis modo, promovendis literis, demonstrarunt. Atqve hanc SERENISSIMÆ DOMUI SAX. maxime ELECTORIBUS esse propriam, edissere jam pluribus institui,

§. IV.

Etenim PRINCIPES atqve ELECTORES SAXONIÆ inde ab aliquot jam seculis favorem erga scholas singularem abunde testatos esse, testimoniiis oppido luculentis ostendi potest. Nam sive *Academias*, sive *triviales* ab iis institutas *Scholas* contemplerunt, illustris gratiæ monumenta extant plurima.

§. V.

Primum de ACADEMIIS, quæ cura Inclitorum Saxoniæ Principum laudatorum surrexerunt, paucis differam. E qvibus ut ætate, ita forte etiam fama ac gloria, qva nunc viget, perpetuoqve utinam vigeat, primum sibi locum Philurea nostra vendicat. Dedit istam nobis FREDERI-

(a) Conf. H. Conring. Antiq. Acad. Diff. III.

2367.

DERICUS, Landgravius Thuringiæ, & Marchio
Misniæ: qvi cum à puerò in castris versatus, pluri-
misqve bellis maxime Hussiticis esset exercitatus,
BELLICOSI nomen indeptus est, simul & Duca-
tum Saxoniæ hactenus velut vagum extra stirpem
Wittichindeam, propter virtutem in bello adproba-
tam, ope Sigismundi Imperatoris, Electoratus tum
vacantis qvidem dignitate auctum recepit.(b)

§. VI.

Hic cum Fratre Wilhelmo II. divite alias dicto
misertus Musarum, qvas turbæ Bohemorum, atq;
ereptorum privilegiorum injuria, contentiones et-
iam ex dogmate Hussitico Germanis tum Papalis
ignorantiæ tenebris immersis inviso, Praga exce-
dere coegerant, benigne easdem exceptit.

§. VII.

Causæ qvæ moverint Fridericum, ut ita be-
nignum se erga Musas exulantes gereret, allegan-
tur potissimum duæ: odium in Hussitas, qvibus
cum armis infestus esset, ægre etiam facere volu-
erit Academiæ novæ institutione; & in literas
amor, qvem contraxerit per amicitiam cum Si-
gismundo Imperatore. (c) Qvam in rem verosi-
mili erit, contulisse nonnihil preces Vincentii
Gruneri, qvibus dedit Fridericus, ut vagæ tum
Musæ propriam perpetuamque sedem habe-
rent

(b) Fabric. Sax. Illustr. p. 684. & Hortled. f. I. de B. Sm. I. IV.
c. 23. n. 51. 25. (c) Fridericus in Orat. seculari p. 21. De Sigismun-
do Philippus in Chronicō habet, suisse eum animo heroi-
co ac magno, delectatum etiam esse lectione historicorum,
ac jussisse sibi ex Græco in Latinum transferri Arriani hi-

rent. (d) Prætereaqve impulisse eum credimus spem, qvam de fructu ex eâ re ad cives suos per venturo, ut prudens Princeps, conceperat. Cum enim tum temporis perpaucæ essent per Germaniam Academiæ, (e) ut plerique omnes Pragam adire studiorum caussa, necesse haberent, fore videbat, ut non solum fines egredi eam ob rem civibus suis non esset opus; sed exterorum etiam adventu plurimum ad eosdem emolumenti rediret. Nam insulsorum qvorundam hominum opinio est, qvi nihil plane commodi ex Academiis in civitatem redundare persuasum sibi habent, à qua Heros hic longe fuit alienissimus.

§. II X.

Itaque cum more illorum temporum à Pontifice R. Alexandro V. Privilegia impetrasset Academiæ novæ, isqve horum Conservatorem constituissest Antistitem Martisburgensem, die II. Decemb. A. M. CCCC IX. illam constituit, primo Rectore Magnifico creato *M. Johanne Ottone de Munsterberg* SS. Theol. P. P. (f) cœtuqve studiorum in qvatuor nationes, Polonicam nempe, Bavari-

istoriam per P. Paulum Vergerium, anteqvam Bartholomai Pacii translatio haberetur p. 620. (d) Fuit deinde Grunerus primus Theol. in hac Alma Professor, juxta Frid.O-rat. cit. p. 22. qvem si qvis Lipsia oriundum putat, falsus est, cum eum Zwickaviensem esse, manifestum fecerit Fellerus noster celeerrimus, in *Cygnis Quasimodogenitis* c. I. (e) celebriores tantum numerabantur in Germania, *Vienensis*, *Coloniensis*, *Heidelbergensis* & *Heripolensis*, de qvibus passim vid. Chronica. (f) Fundavit hic Collegium B. Mariæ Virginis, & primus è 46. Magistris & Doctoribus Lipsi-

Bavaricam, Misnensem, & Saxoniam distri-
buto. (g)

23 Gg.

§. IX.

Ubi obiter velut observari meretur, ante repurgatam Evangelii doctrinam Pontificis R. jus ac imperium in Academias fuisse supremum, ut ab illo & jura petere singularia, & ad ipsum etiam provocare quandoque necesse habuerint: sed abrogato eo in majori parte Germaniae, à Protestantibus, hoc jus conferendi Academiis privilegia, ac potestatem decernendi honores Academicos, Cæsari vindicatum fuit. (h)

B §. X.

ensi Matriculæ insertus est. *Frid. l. c. p. 26.* Fundationem Academiæ prid. Cal. accidisse scribit *Peiferus* in *Lipsiæ L. III. §. 12. p. 303.* sed corrigitur à *Schneidero* in *Chron. Lips. L. VI. p. 274.* Erat enim ille dies proximus à Dominica I. Adventus, in quam tum Calendæ Decemb. inciderant. Ipsa fundatio & confirmatio Pontificis habetur apud eundem *l. c. p. 275.* (g) *Frid. l. c. p. 28.* Atque adeo cum Praga nationes habuisset Bavanicam, Saxoniam, Polonicam & Bohemicam, quarum tres priores uno Germanicæ nomine notabantur, tum in locum Bohemicæ successit Misnensis v. *Frid. l. c. p. 16.* s. De institutione etiam hujus Academiæ, ut & Canonicatibus ei à Pontifice R. in usum Professorum donatis, videri potest *Dresserus* in *Isag. Hist. Mill. VI. P. II. p. 262.* qui tamen, quam ob causam, non liquet, ad An. 1411. Academiæ institutionem retulit. Quæ ad quamlibet nationem, regiones censeantur, discitur ex *Schneid. Chron. Lips. L. VI. p. 289. s.* (h) *Limn. J. P. VIII. I.* Nequam v. imminuta jam Pontificis autoritate, conciderunt privilegia ab illo data, siquidem & de his, & de aliis Maximiliani I. Caroli V. Ferdinandi I. & Maximiliani II. Impp. ostendi posse diplomata, *Schneiderus l. c. p. 252.* afferit.

2370
§. X.

Privilegia tamen Academiæ Lipsiensi à Papa justis de causis jam indulta, Serenissimus Saxoniæ Elector *Mauritius*, qvo fuit in literas amore, clementissime confirmavit: (i) ut est exemptio à foro, qvod seculare vocant. Cum enim omnium confessione, Academiarum Doctores & alumni, ordini, qvi Clericorum inveterata consuetudine dicitur, accenseantur; (k) hos autem usu tum apud Pontificios, tum Protestantes recepto, haudqvaquam jurisdictioni civili subjace-re manifestum sit appareat, ipsos tantum coram sacris tribunalibus se sistere teneri. Id qvod adeo certum est, ut qvi discrimin inter regimen seculare & ecclesiasticum admittunt, non possint non simul Academias & Scholas sacris judiciis, qvæ Consistoria appellantur, subjicere. (l) Nam utrumque regimen, ut diversi generis res (vel objecta) habet; ita & ex diverso velut fonte derivatur. *Seculare* Principes ac Ordines imperii ex jure territoriorum hæreditario, proprio atqve perpetuo possident: sed *ecclesiasticum* ex concessione imperiali, vigore decreti vel pacis Passaviensis indepi sunt.

(i) In Rescripto qvod, die III. Maj. A. M. D. XLV. ad Academiam Lipsensem emanavit: Dierweil aber Anfangs bemeldte unsere Universität in Zeit der Stiftung und hernach stattlichen befreyet; So wollen und ordnen wir daß dieselben Freyheiten in allen Puncten und Articuln sollen gehalten werden. Denn wir sind geneigt / sie darbey gnädig zu schützen/ und hand zu haben. (k) D. Joh. Gisenii Disput. XIII. de vita Academ. §.39. & D. Liebenthalum de Privilegiis Studiosorum n. 9. (l) conf. Conring. de Antiq. Acad. Diss. V.

sunt. Itaque par est, ut more in cultiori Europa
jam recepto, utrumque regimen distincta sortia-
tur judicia, in quibus id exerceatur. quod D. Joh.
Gisenius confirmat. (m)

2371.

§. XI.

Cæterum ut esset, ubi cives novi habitarent,
& lectiones frequentarent publicas, tum ædes, (col-
legia vulgo dicunt) concessit, tum, unde honeste
viverent, redditus pro temporum illorum condi-
tione assignavit certos, quos memoratus supra
Fridericus refert. (*) Hanc abavi munificentia
am ut imitaretur Dux Saxonæ Georgius, prout
ipse a pueri erat literis institutus, (**) favore etiam
singulari eas prosequebatur; Collegium Principum
Minus, quod tum Pædagogium appellabatur, atque
ad Magistros artiū pertinebat, Jctis tunc dedit, eos-
que e templo Thomano, ubi hactenus Themidis
suæ sacra administraverant, emigrare jussit An.
1515. (***) Nec nihil majorum amplissimis monu-
mentis addidit Mauritus Elector, cum Paulinum,
quod Monachorum paulo ante fuerat domicilium,
Academiæ, una cum pagis sylvisque, quæ eo spe-
ctabant, donavit, utque Theologorum præcipue
usibus pateret, effecit. (n) Bibliothecam quoque
hoc in loco constituit amplam satis & libris splen-

B 2 didam

& Lans. Comment. de Acad. p. 49. (m) D. Joh. Gisenius Disp.
II. de Vita Academ. §. 43. 44. 45. (*) in Orat. cit. p. 27.
Vid. & Schneid. l. c. (**) Consulere hanc in rem Epi-
stolas Sadoleti & Erasmi jubet, & Dresdæ asservari
ejus scripta docet Cl. Wilkius in Nep. Sax. p. 664. &c.
(***) D. Frider. l. c. p. 35. &c. (n) id. p. 37. conf.
Excell. Fell. Oratio in laudem Borneri habita p. 39.

didam, (o) atque duo præterea argenteorum milia contulit, qvo facilius extrui, adqve eos, qvibus destinabantur, usus, præparari ædes Paulinæ possent. Denique etiam e granariis suis sexcentos frumenti medimnos contulit qvotannis, qvo vietus esset facilior illis, qvorum in literas studium egestas inhibebat. (p) Tantus erat hanc in Academiam Clementissimi Principis amor! (q)

§. XII.

Qvod si in illustribus magnorum Principum factis recensendis, commemorari & illi solent, qvorum ministerio & opera in primis fuerunt usi; non prætereunda fortassis est illa Caspari Borneri integritas, illa in literas fides, illa diligentia; qvi in hanc Academiam omne suum contulit studium: accum a Fratribus Dominicanis, sive Prædicatoribus vacuæ ædes Paulinæ relictæ essent; qvanquam tum fasces Academicos gereret, non veritus est, iter Dresdam (alii Grimmam volunt) ingredi, ut in Academiam amplissimum istud munus transferret.

Qvod

(o) Præter Bibliotecas enim Cœnobiorum Lipsiensium, Thomani nempe ac Minoritani seu Franciscani, accessisse etiam Pegaviensem, Salzensem, Lantsbergensem vel Petersbergensem, Chemnicensem, Buchensem, Pirnensem, & Cellensem, testis locuples hic est laudatus Feller. Orat. cit. p. 43.

(p) V. Peiferus L. III. §. 39. p. 380. (q) Notanda est ejus vox, cum ē Cummerstadio rescisceret, esse qvosdam qvi Paulinum Academiæ invidenter, tum enim mensa palmâ percussâ: semel dixi, ait, semel scripsi, semel præstaboo, & iterum percusso pectore, Stamburgo Syndico Academiæ dixit: Ego, ita erga Universitatem Lipsensem me geram, ut nemo non intelligere possit, illam valde à me adamari.

Qvod eum non fecellit, postquam Georgius Cummerstadias Consiliarius Electoris & Johannes Pfeilius Archiater ad eandem curam Borneri precibus permoti, id a benignissimo Principe impetrarunt. Idem postea præter labores summos, graves etiam iras, tum aliorum, tum Collegarum pertulit: qvi cum fructum hujus rei haud satis prospicerent, vendendas ædes illas esse fremebant, quidam etiam in ipso fidem desiderabant. Qvibus nihil ille aut parum motus in repurgando istas & ut Bibliotheca, cui primus ipse præfuit, non parum illi lucis, Paulinum, restitutionem, plurimum vero splendoris universa debeat Academia. (r)

§. XIII.

Cum vero Scholæ & Academiæ officinæ bonarū literarum esse debeant, unde Ecclesiæ & reipublicæ viri aliquando utiles petantur; & hæ non nisi a viris solida eruditione instructis excitari queant; Serenissimi fundatores de singulis Facultatibus, quas vocare solent, prospexerunt; ita ut Theo-

B 3 logiam

Feller. l. c. p. 36. (r) Hujus Viri in Schola Thomana collegæ sibi operam laudat Fabricius (postea Rector Illustris Scholæ ad Albim) in Annal. Urbis Misnæ p. 84. & prolixè perseqvitur Peiferus in Lips. L. III. §. 38. p. 377. unde in primis eum & puræ Religionis doctrinam, & Doctoris Theologiæ titulum in hac Academia suscepisse discimus. Ejus laudes quoque habet Albinus in Meissn. Land-Chronic. p. 349. f. & ante omnes, qyi collegit omnia de Bornero, ex Manuscriptis, quæ ante eum nemo perreptavit, celeberrimus Fellerus, in Orat. in laudes Borneri An. 1685. dicta, & præfixa Catalogo Manuscriptorum Bibliothecæ

logiam quatuor docerent. (s) cum quibus incensum venit quintus Ebraicæ lingvæ Professor. (t) Juris autem docendi munus, penes duos initio, hinc quatuor, ac denique penes quinque esset: (u) Medicinæ Doctores demum a Friderico Placido & Wilhelmo Fratribus, duo introducti, quibus adjunxit tertium Georgius, quartum Mauritius, atque Augustus, cum hortum Medicum Academiæ instruxisset, quintum Botanicum. (x) Philosophiam qui profiterentur, plures fuere, Augusti tempore duodecim, quos ipse ad octonarium numerum reduxit, suamque cuique Professionem addidit. (y) Utque ita artes probe docerentur, viros eruditissimos convocarunt. documento tantum sit Dux Georgius, qui Richardum Crocum, Britanum

Paulinæ: ad quam omnino harum rerum cupidis revertendum est. (s) duo V. duo N.T. explicabant, Schneid. l.c. p. 295. (t) de eo vid. Schneid. p. 296. (u) Primus Ordinarius materiam Judiciorum maxime e jure Canonicō, alter materiam Contractuum, tertius ultimarum voluntatum, quartus eos Juris titulos, qui ab illis commode explicari, ut ad ipsorum Professionem non pertinentes, non poterant, ut & Jus Feudale, & quintus Institutiones proponeret. V. Id. p. 297. (x) Friderici & Wilhelmi munus est Professio Therapeuticæ & Pathologicæ, sicuti a Georgio Physiologicam accepit (qua ratione, nempe ex pecunia D. Conradi Tockleri, Medicis, de qua lis erat inter Senatum & Academiam, docet Schneid. & a Mauritio Chirurgicam cum Anatomica, de quibus plura habet Schneid. l. c. p. 290. f. (y) per orbem enim ibant tum artium Professiones, ita uti qui hoc semestri spatio Logicam docuerat, altero fortasse Ethicam aut aliam Philosophiac partem explicaret; at cum An. 1551. Augustus Elector firmas eas esse jussisset, duodecim fuerunt, nempe Or-

num (z) ac mox Petrum Mosellanum, virum' do-
ctissimum, e Treviris vocavit: qui ut erat elegan-
tiorum literarum cultor, magno cum applausu E-
pistolas Paulinas Græce interpretatus est. qvod
ipse in Epistola ad Mutianum Canonicum Gotha-
num An. 1520. professus est. Qvem fato præpo-
pero ereptum, Academia æternum luxisset, nisi in
eius locum postea incomparabilis *Joachimus Ca-*
merarius fuisset surrogatus. Hosqve duumviros
Lipsiæ humaniores literas excitasse, notissimum
est. Camerarius qvidem pro amicitia, qvam cum
Melanchthonे sanctissime semper coluit, ejus hac
in parte consilio & opera usus est diligenter. Nam
ex MScto qvodam Casp. Borneri constat, Philip-
pum, utilem reformandæ huic Academiæ operam
navasse, cum & de doctrina pro captu seculi ordi-
nanda; & de redditibus, unde tum professores, tum
eorum auditores pauperes alerentur, consilium
suppeditaret. Ubi in primis svadet, ut bona, qvæ

mona-

gani Aristotelici, utriusque Lingvæ, Ethicæ, Mathematicæ,
Fabii Quintiliani, Virgilii & Terentii, Dialectices, Rhetori-
ces, Libelli de Anima, Elementorum Mathematum, Gram-
matices Græcæ & Grammatices Latinæ Professores. At
idem cum Quintilianum Rhetorico, & Physico librum de
Anima attribuisset, decem, cum deinde utramqve Gram-
maticam conjunxisset, novem, ac denique hac Professione
penitus abrogata, tantum octo remanserunt. V. Schneid.
p. 302. s. (z) Hic primus in hac Academia Lingvæ Græcæ
Professor, a Camerario tamen suo discipulo longe supera-
tus, ad qvem adeo & Mosellanum Græciæ totius-
que rei literariæ gloria pertinet. v. Fellerus Orat. in lau-
dem Borneri hab. p. 21. s. ubi & aliorum huc adductorum
facit mentionem.

2373.

monasteriorum usibus sub Papatu destinata fuerant,
rursus ad juvandas Ecclesias & Scholas transfe-
rantur. confer *Recess. Imp. Spirens. de anno 1544.* §. 88.
*Qvod Principes jam laudatos observasse, B. Hœpf-
nerus, Theologus cordatissimus, in Evangelica Saxo-
nia sect. 1. part. alt. cap. 2.n. §. 6. testatur.*

§. XIV.

His ita expositis revocat nos Witteberga,
clara atque celebrata eo maxime, qvod pene eos-
dem, & ipsa & pura Religio natales fortita sit: si-
qvidem utriqve ineunte seculo superiori honos su-
us constitit: ut cum Schola ipsa anno secundo esset
aperta, qvindecim annis post, nova inde lux, de
qua divino veluti afflatus spiritu vaticinatus fuerat
D. Joh. Fleccus, eadem in Urbe exoriretur. *Qvod*
idem & Martinus Pollicius, cum de loco, ubi no-
vam Academiam conderet, Princeps deliberaret,
prædixerat. (aa)

§. XV.

(aa) *Hic cum inauguraturus Academiam, vota funde-
ret, sapientia & vita flumina in universum orbem ex hoc candido
monte redundatura dixerat Fleccus, V. Laur. Rhodoman-
nus in Orat. secul. qvæ extat in Actis Jubilæi Witteb. Anno
1600. de Martino Pollichio vid. Sennert. in Athenis Witteb.
I. 2. p. 15. & Fleccum qvidem ad etymon Urbis respexisse
putat Rhodmannus I. c. & Chytræus in Chron. Sax. p. 116.
ac si sit idem, qvam Weissberg (cui rei nomina illa Leuco-
rea, Albiorium & Albimontium & Albiburgum respondere
qvodammodo videntur) qvam communem qvamvis sen-
tentiam corrigere conatur Sennertus I. c. p. 1. 2. qvia præ-
ter colliculum nullus in eo tractu mons conspiciatur: sed
ita dictam urbem esse a conditore Wittichindo, qvæsi Wi-
teburgum aut Wittekindiburgū, h.e. Wittekindi urbem. Sed
forte & hoc non satis certum, siqvidem ipse Sennertus tantū*

§. XV.

Svadebat qvippe *Friderico* illi *Sapienti*, ut Academiam novam extrueret, tum ipsius in literas tam eximius amor, (bb) tum qvod in Comitiis Wormatiensibus A. 1495. ita statuente Imperatore Maximiliano I. suffragantibus Imperii Ordinibus, ut qvilibet Elector in sua ditione bene constitutam Academiam haberet, fuerat mandatum. Im-

C pera-

ait: creditur condidisse urbem, & p. 27. s. in schedula fastigio turris inclusa ista extant verba: *An a Wittichindo condita sit, nescimus.* At cum *Burgum* urbs sit sive castrum lingua antiqua Germanica, qvod ipse etiam Sennertus agnoscit, & Slavo-Sorabi & Germano-Saxones ea loca qvondam habuerint, ad alterutros autem auspicia hujus urbis referenda sint, una cum nomine, videtur locum habere Witteburgum seu Weisburgum, de cuius nominis origine plura, sed longius petita, habet Ludovicus Person. in Oratione habita in Promot. Doctorali Anno 1598. Vel etiam locum habet *Witteberga*, si consideremus vocem *Berg*/ qvæ ita nova utiqve non est, & metallifossoribus (apud qvos multa antiquæ lingvæ Germanicæ vestigia) notat terram, & terram fossilem: ut adeo sit *Witteberga* qvæsi *Weißerde*. (bb) De qvo testis est Fabricius, munificum eum in literas fuisse fautorem, librosqve Philosophicos, in primis historicos, qvos conscribi curavit, studiose legisse v. Orig. ejus Saxon. L. IIX. p. 2. Idem etiam cum jam fasces gereret, Italiam, Phœniciam & Syriam, ut qvæ ex usu sibi essent, disceret, adiit. Id l. cap. c. 3. Unde cum rediret, picturas, tabulas, inscriptionesqve earum, aliaqve monumenta qvam plurima, qvæ ad Historiam pertinebant, secum attulit, multa etiam morborum remedia, qvorum rationem præter astronomiam acceperat a comite suo per illas regiones Mællerstadio, v. Fabric. l. c. p. 12. Testaturqve Chytræus

perator enim hic, ut virtutibus principe heroë dignis maxime eluxit; ita rem litterariam vitiis per omne genus studiorum corruptam instaurari voluit. Hancqve ob causam in Comitiis jam nominatis cohortatus est Septemviros, suis qvisqve terris Academiam conderent. *Hujus ductu*, inquit, *Cuspinianus* in vita ejus, literæ Ebraicæ, Græcæ, Latinæ, elegantiores quoque discipline quasi in Germania ortæ primum sunt ac paulatim succreverunt, ut tandem vi ac impetu quodam (ducibus Reuchlino, Erasmo, Mosellano, Melanchtone, & Camera-
rio,) eruperint. Hujus ergo hortatu erecta est laudata jam Academia a Friderico III. Electore. Qva in re adjutore ac consiliario usus est fratre Ernesto Magdeburgensi antistite, quem Raimundus Payrandus Cardinalis & Gurzenensis in Carinthia Episcopus, Alexandri VI. Pontificis R. legatus, eam ad rem stimulabat. (cc)

§. XVI.

Itaqve nullis sumtibus pepercit, atqve ut potestatem haberet erigendi Academiam, bis milie scutatis a Pontifice R. Julio II. prout tum erant tempora, impetravit. (dd) Qvo facto die XIX. Octobr.

in primis Senecæ Tragœdiis & Epistolis, ut & Horatio fuisse delestatum, & ex autoribus excerpta morum præcepta parietibus inscripsisse, nonnunquam etiam sermoni qvem cum eruditis habebat, inspersisse: qvorum plura Principem decentia affert in Chronico Sax. p. 52. f. (cc) Chytr. l. c. p. 145. f. Fabric. Orig. VIII p. 12. & Sennert. Athen. Witteb. L. I. c. 2. p. 14. ff. (dd) v. Orat. supra cit. Rhodom.

Octobr. in templo arcis, (qvod ejusdem Electoris opus ac monumentum est,) novæ Academiæ capta auspicia, (ee) legesque tulit Elector ad modum Tubingensis Academiæ concinnatas; ita, ut earum & privilegiorum inspector & Cancellarius esset Gosvinus de Orsoy, præceptor domus Liechtenbergensis. (ff) Omnium autem primus Rector Magnificus renunciatus est *Martinus Pollichius Mællerstadius*: qvi cum magna eruditionis fama floreret, summosque trium facultatum honores esset consecutus, *Lux mundi* fuit appellatus. (gg)

2379.

§. XVII.

Veram autem mundi lucem tenebris ante obiectam *Martiuus Lutherus* ab Electore Friderico A. 1508. Wittebergam vocatus, universi orbis Christiani bono reduxit. cuius historiam *Vir summus & illustris Dn. Seckendorfius*, in *Comment. de Læ-*

C 2 thera-

conf. & Bulla Pontificia, qvam excerpit Sennertus l. c. p. 23. Utrum a. consensus Papæ in erigenda Academia reqviratur, jam supra definivimus; Inter nostrates certum est paucos affirmativam tueri. unde Lansius ridet cum Bau-
dio Professores Codomensis, qvi Leida promotos, legitime
promotos dubitabant v. ejus Comment de Academ. p. 7.
f. (ee) Qva id solemnitate factum, exponit uberius Sen-
nertus l. c. p. 37. f. (ff) Rhodomann. in Orat. cit. & Chytr.
Chron. Sax. p. 146. in nationes cives Academicos distribue-
re, non fuisse visum commodum, idem animadyvertit: Pri-
legia Academiæ videre licet apud Sennert. l. c. p. 21. ff. (gg)
v. Rhodomann. l. c. Notandum etiam de Pollichio est, fuisse
eum Friderico pene a puero familiarissimum, qvem etiam
in Rhodo insula avocatum e balneis, quo se a vino Cre-
tensi contulerat, a mortis periculo liberavit, Christophoro

theranisino persequitur (hh) illum ex' Academia Tübingeri huc evocatus! An. 1518. secutus est, communis Germaniae præceptor, Philippus Melanchthon, Lutheri in hoc opere Reformationis para-stata fidelis. (ii) Hujus in rem literariam & Ecclesiastiam merita, laudatus supra *Camerarius*, condito de *Vita Melanchthonis* commentario eruditissimo, illustravit. Ex qvo simul de laudabili memoratorum tum Electorum studio promovendi bonas literas constare potest, ut nil adeo a vero alienum dixerim, si ex Saxonum Academiis prodiisse affirmem viros, qvi Ecclesiæ & Reipublicæ longe latius profuerint plurimum. Inspiciat qvis catalogos, (Matriculas vulgo appellant,) Academicos, qvot nomina illustrium virorum de regnis & Ecclesiis præclare meritorum leget consignata?

§. XIIIX.

Illi autem tam solenni Academiæ institutioni, festivitatis qvoqve aliquid accessit ab epulis, qvas publicas Fridericus tum præbuit, laudabili magnificientia, & qvam altero post seculo Christianus II. Elector imitandam sibi existimaret. (kk)

§. XIX.

Omnium deinde Facultatum Professores publicos dedit, qvorum & numerum & salario dehinc Johannes & Johannes Fridericus & Augustus au- xerunt (ll) munificentia postreis prædicanda.

§. XX.

Bavaro ea de causa, paulo post extinto. v. Fabric. Annal. rum L. IIIX. p. 12. (hh) p. 26. 27. (ii) v. L. III. Epistola-Eobani Hessi per Camerarium editarum. (kk) Vid. Pro- gram. Facultat. Philos. qvod habet in Actis Jubilæi Witteb. (ll) Ita ut in Theologia ex qvatuor, qvi constituti erant,

Ædificia, aliaque qvod attinet munera, accepit a Friderico & Fratre Johanne Constante Facultas Juridica, partem aulæ, ubi Lectiones suas ac Disputationes haberent, cum antea fere privatis ædibus essent usi. (mm) A Johanne, vero Friderico Sacellum arcis contiguum habet Academia, una cum illis, qvæ ad Capitulum illius templi pertinebant. (nn) Qui idem fisci etiam fundationis autor est, qvam in rem pagos nonnullos donavit, ac potestati Professorum penitus subjecit: (oo) qvodqve in laudibus ejus præcipue memorandum est, ab illo Academiæ hujus Bibliotheca & instituta & locupletata ann. 1535. (pp) Collegium deniqve Augusti ille, cuius nomen præfert, laudatissimus Elector, magnis sumtibus extruxit (qq)

C 3

qvod

bini S. scripturas interpretarentur, bini locos Theol. & controversias tractarent. In jure Ordinarius, Jus Canonicum sive Decretalia, alter Codicem & Criminalia, tertius Pandecta, sive Digestum vetus, quartus Digestum novum sive inforiatum, quintus Institutiones prælegeret. Medicorum Senior Practicam doceret, alter Pathologiam, tertius Anatomen & Botanicam. In Philosophia decem constituti sunt Professores; nimirum Oratoriæ, Poëeos, Lingvæ Gr. Ebrææ & Orientalium, Logices & Metaphysices, Physicæ, Mathematum inferiorum, Mathematum superiorum, Philosophiæ Practicæ & deniqve Historiarum. vid. Senn. Athen. Witteb. p. 42. De munificentia in scholas & literas Electoris Joh. Friderici, *Hortlederus de Bell. Smalcald.* tom. I. I. V. c. 22. f. 1367. ff. refert. (mm) vid. Zangeri JCti Orat. Secul. (nn) vid. Sennert. I. c. p. 17. (oo) vid. itid. Zangeri Orat. & Sennert. loc. cit. pag. 55. (pp) vid. Zangerus I. c. ut & Beierus in Dedicat. ad Syllab. Proff. Jenens. p. 22. (qq) vid. Zangeri Oratio Sec. & Senn. Athen. Witteb. p. 18. Domum illam ab hæredib. Lutheri, qvibus donaverat a monachis Angustianis reliqtam, Johannes Elector, 3700. florenis redemit, & restitutioni adhuc impendit ultra 3000. ita ut com-

qvod percommode affectum forte relictum a parente Christianus Academiae deinde donavit. (rr) Qvibus rebus adnumeranda est illa secularis festivitas, qva Christianus II. Academiam hanc voluit esse mactatam. (ff)

§. XXI.

Seorsim etiam hoc loco memoranda *Mauritii & Augusti Fratrum* in utramque Academiam merita. Illum siquidem earum novum appellemus conditorem, haud abs re facturi videmur: qvoniam cum accepisset easdem bello dissipatas, reduxit, & dilapsos Professores ordini suo atqve honori restituit.

(tt)

mode ibi omnia ædificarentur, nosodochia quoqve fierent, qvibus ægri ex studiosis uterentur. Senn. l. c. p. 35. s. conf. Fabric. l. IX. p. 131. mensæ idem publicæ 1000. modios frumenti in annos singulos donavit. vid. Fabric. l. c. p. 131. (rr) v. Orat. sec. Rhodomanni. (ff) v. Programma Philosp. Facult. supra cit. Hic etiam lubuit apparere inscriptionem, qvæ Serenissimorum Saxonum, usqve ad Johannem Georgium I. imaginibus in Collegio Augusti Wittebergensi apposita legitur talis : ACADEMIAM WITTEBERGENSEM

FRIDERICUS III. DEI BENIGN. DUX SAX. &c.
INCHOAVIT.

JOHANNES DEI BENIGN. DUX SAX. &c.
CONSERVAVIT.

JOHANNES FRIDERICUS D.B. DUX SAX. &c.
FUNDAVIT.

MAURITIUS D.B. DUX SAX. &c.
BELLO DISSIPATAM INSTAURAVIT.

AUGUSTUS D.B. DUX SAX. &c.
EXORNAVIT AMPLIFICAVIT ET
CONSERVAVIT.

Vid. Senn. l. c. p. 20. f.

(tt) Hic in utraqve Academia stipendia constituit, qvibus tenuiores fortunæ studiosi in addiscendis artibus occupati juarentur. (uu) Felix nempe superiorius ævum, qvod non tantum hominum doctissimorum studiis effloruit; sed & in medio armorum strepitu & publica velut strage tantos invenit literarum & scholarum patronos, qvi a majoribus suis transmissam juvandi literarum studia defenderunt laudem.

§ XXII.

In Jenensem denique Academiam collata beneficia paucis ut describamus, *Johannes* quidem *Fridericus I.* Elector & hic statuerat aperire Academiam, cum novum ibi Anno 1548. Gymnasium erigeret, (xx) Convictoriumque publicum institueret (yy) ac Bibliothecam Wittebergensem una cum Manuscr. omnibus huc transferret; Sigillum etiam Academiæ donaret. (zz) Sed illud demum filii ejus *Johannes Fridericus II.* *Johannes Gvilielmus* & *Johannes Fridericus III.* executi sunt. (aaa) qvi nec ipsi perfuncto-

(tt) v. Rhodom. Orat. cit. & Fabric. Sax. Illustr. L. IX. p. 100. & Chytr. p. 483. conf. Adrianus Beyerus in Syllabo Proff. Jen. p. 171. & 174. ubi & has & alias Academiarum missiones memorat. (uu) numerum amplum satis eorum, qvi fruerentur stipendiis, constituit; nempe in utraqve Academia 150. cum ante perpauci fuissent, hisque singulis dedit ad minimum 30. florenos quotannis: Magistris 40. Juris studiosis (qvi tamen cum Medicis in hoc numero non continentur;) etiam 50. aut 60. Hisque leges, ad qvas vitam componerent, præscript. Fabric. l. c. L. IX. p. 131. & Elect. Augusti Lands. Ordnung p. 201. ss. (xx) v. Adr. Beyerus in Dedic. ad Syllab. p. 19. 43. (yy) Id. p. 22. (zz) v. de his rebus id. l. c. primus Bibliothecarius hic fuit M. Georg. Rosarius, uti Wittebergæ M. Georg. Spalatinus. Id. (aaa) Id. 18. 23. 43. conf. Fabric. Sax. Illustr.

functorie sibi rem tantam agendam putarunt: ita, ut maxima ordinum omnium celebritate, die II. Febr. A. 1558. introduceretur, (bbb) ipseqve Johannes Fredericus Patris, suum Fratrumqve Sereniss. in literas amorem publice latina oratione testatus, (ccc) privilegiis tum iis, qvæ Carolus V. & Ferdinandus I. Imp. dederant, tum iis, qvæ indulgebat ipse, afficeret; (ddd) Rectoremqve primum daret D. Johannem Schröterum Med. P.P. (eee) Qvibus in rebus multum tum valebant consilia Nicolai de Ammsdorff Episco pi Naumburgensis, tumqve exulis. (fff)

§. XXIII.

Neqve hic defuerunt viri, qvorum eruditione atqve industriæ nova Salanæ fortuna inniteretur: qvippe eam in rem jam parens Celsissimus advocaverat ex Academia Erfordiensi Victorinum Strigelium, e Tbingensi Erhardum Schnepfium, Theologos celebratissimos, (ggg) addideratqve Poëtam eo tempore principem, Johannem Stigelium. In Jure primus docendi munus suscepit Basilius Mennerus,

uti

L. VIII. p. 53. & Chytr. Chron. Sax. p. 557. (bbb) qva enim solennitate & freqventia auspicia fuerint capta p. 24. s. explicat Beyerus & p. 47. Catalogum texit Principum, Comitum atqve Baronum qvi adfuerint. (ccc) Beyer. l. c. p. 26. Fuit enim hic Princeps in literis admodum exercitatus, ita ut peradolescentulus, utpote non amplius qvam 12. annos natus, in arce Torgaviensi coram Celsiss. Parente orationem haberet nitidam, eamqve actione commoda condecoraret; biennioqve post altioribus in Academia Wittebergensi disciplinis imbutus, in confessu Illustriss. Principum aliorumqve de officio boni Principis verba faceret, qvæ adeo, de eo commemorat, eamqve in rem verba Lutheri adducit Fabric. Orig. Sax. IX. p. 50. s. (ddd) Beyerus p. 27. 30. (eee) p. 52. (fff) p. 20. 46. (ggg)

2385

uti in medicina, qvi Vienna advenerat, Johannes Schröderus, cuius supra mentio injecta. Horumque adeo auspiciis, ductu Illustri Principum ad eam, qva claruit postea, famam Academia pervenit.

§. XXIV.

Atque hoc in Academias & literarum studia, Serenissimorum Principum favore tam manifesto, nemo forte & illam *scholarum*, qvas vocant, *trivialium* curam poterit inficiari, qvi perpenderit saltim, illam tam salubrem scholarum institutionem, ac leges ab *Optimo Principe Augusto* latas. (hhh)

§. XXV.

Hic, ut aliarum mentionem non faciamus, illas tantum, qvæ *provinciales* audiunt & *Illustres*, lubet videre. Qvarum constitutionis pene propriam sibi laudem vendicat *Mauritius*. Purgavit enim a fôrdibus tria illa Monasteria, & qvæ causa fuerant olim constituendis ejusmodi collegiis, artium, disciplinarumque sedes & tyrocinia effecit. (iii) Ac *Misenensis* qvidem Scholæ D. Afræ sacræ antea & monachis Canonicis irregularibus dicatæ, V. Non. Jul. A. 1443 capta auspicia: *Portensis* vero Cal. Nov. (habuerant eam Cistertienses:) *Grimmanæ* denique, (Prædicantium modo Ordinis D. Augustini Cœnobii) XVIII. Cal. Octob. (kkk) Qvam in rem luculentum apud Sleidanum extat testimonium infra ad-

D scriben-

Laudantur triumviri hi Strigelius, Schnepfius & Stigelius a Chytr. Chron. Sax. p. 557. qvanquam Strigelius male rem gesserit postea, aliquando Synergista, hinc & Zwinglianus, perpetuas in Schnepfium inimicitias exercuit, cui & saepe culitra in itinere, additis contumeliis, subtraxit. (hhh) vid. die Lands-Ordnung edit. 1618. p. 118. seqq. (iii) conf. Chron. Portense M. Justini Pertuchii P. II. p. 6.7. (kkk) conf. Fabric.

scribendum. (III) In his deinde, qvibus' ad honestatem morum ducerentur alumni, leges per Camerarium præscripsit (mmm)

§. XXVI.

Nec alienus ab his Fratris consiliis, *Augustus* (nnn) ita amplificavit, auxitqve numerum alumnorum, ut cum ad cives modo ante illud beneficium pertinuisse, exteris postea eo etiam perfrui liceret; (ooo) Cumqve splendidis ædificiis Portam augeret, nec Misenæ ac Grimmæ eum cepit oblivio, qvibus decem ex stipendiis viginti Portam unam spe-

Etanti-

Sax. Illustr. L. IX. p.98. f. & Pertuch. Chron. Portense P. I p.74. (III) ita enim Comment. de statu Relig. & Reipubl. L. XV. Mauritium heröem fortissimum laudat, qvod partem bonorum Ecclesiasticorum scholis constituendis destinari. Qvoniam, inquit, Juventus est veluti seminarium tam Ecclesiæ, qvam Reipubl. tres literarum Iudos instituit Misenæ, Merseburgi (notandum enim, eam deinde Grimmam delatam esse) Portæ. Singulisqve locis certum numerum attribuit adolescentum. His omnibus viatum præbet & vestitum, magistris etiam annua stipendia solvit, & in hunc usum applicat eorum collegiorum proventus, in qvibus aliquando monachi vixerunt, & id genus alii. Studiosis concedit sex annos ut ibi doceantur, qvæ tamen aliqua ex parte jam novimus immutata. De Portensi ex Chronicō Pertuchiī constat, constituisse eundem Mauritium, ut hujus alumni 20. in Academiis Lipsiæ aut Wittebergæ adhuc stipendiis sustentarentur. vid. Chron. illud P. I. p.75. (mmm) Pertuchius l.c.p 83. (nnn) Fuit enim & hic eximius literis fautor, & in scholæ Misenensis constitutione Mauritio adjungitur, cuius nempe foribus illud inscriptum est distichon:

Mauritii pietas, Augustiqve inclyta virtus

Hanc Christo & studiis constituere Scholam.

(ooo) Pertuch. in Chron. Port. P.I.p.80. Forta aluerat ante tantum 100. Misena 60. Verum quantum utraqve excrevit? Illa

2387.

Etantibus contulit. (ppp) *Christianus* autem [Elector, cum vitæ studendum, non tantum scholæ putaret, atqve ita mature affaciendam juventutem, ut actiones, qvibus vita humana indiget, dijudicare posset, atqve decore exprimere; utriqve qvidem lingvæ vacare sedulo alumnos voluit; sed & bis per annum in theatro exerceri. (qqq) Idem in Scholæ Grimmensis atqve Misenensis usus convertit eam pecuniam, qvam in eleemosynas pauperum, ex redditibus Portæ constituerat Mauritus, ipse autem multorum malorum causam eam cognoverat. (rrr) Hoc extincto, interea dum adolesceret *Christianus II. Fredericus Wilhelmus* Dux Saxonie tutor Principum juniorum, de disputationibus instituendis ac lectionibus justo tempore absolvendis cavit. (fff) De ipso verò *Christiano* Electore, præterqvam qvod abunde eum literas amasse, documento est omnium per Saxoniam instituta Academiarum scholarumqve visitatio, compendium qvoqve theologicum adornatum, atqve scholæ Portensi commendatum memorat *Pertuchius*. (ttt) Qvi hunc seqvuntur duorum Electorum Joha-

D 2 nis

enim jam 100. hæc ferme 110. habet. (ppp) v. de his omnibus cit. Chron. P. I. p. 81. sq. ubi tale qvoqve palatum in Porta extruxisse perhibetur, in quo ipse pernoctaret. (qqq) vid. Pertuch. Chron. Port. P. I. p. 83. (rrr) Sæpe enim oppressi in egressu, & cum etiam validi mendici multo ante tempore congregarentur ibi, graves erant vicinis: Reduxit tamen postliminio hanc eleemosinarum consuetudinem *Christianus II.* atqve ter in anno panem pannumqve in vicinos pagos & nosocomia mitti voluit. v. Chron. Port. P. I. p. 84. 88. (fff) factum id per Nic. Reusnerum. v. Chron. cit. p. 85. voluit autem & cursum Logicum & singularum autorum semestri spatio plerumqve lectionem absolvi, atqve hinc examina institui publica. (ttt) vid. Chron. p. 87,

nis Georgii I. & II. etsi merita ac virtutes eorum dignum adhuc præconem laudum suarum expectent, tanta tamen sunt munera, ut latere non possint. Tot occupatus bellis, tot exercitatus periculis, tot distraet⁹ curis JOHANNES GEORGIUS I. ne quid tamen detrimenti hæ caperent, providit sedulo. JOHANNES GEORGIUS II. Misnensem præcipue splendidis ædificiis bibliothecaqve denuo instructa auxit: & qvæ a JOHANNE GEORGIO III. acceperit, non ita multo ante innovata atqve exornata vicina Grimma, non loquitur, sed clamat.

§. XXVII.

Hoc adeo Saxonæ præsidium, hunc suorum amorem atqve delicium, hostium fulmen atqve terrorem, hunc Imperii Germanici Camillum, libertatisqve vetustæ Statorem, hunc Musarum Nutritium Clementissimum, ut servet qvam diutissime incolumem Deus Opt. Max. rogamus, & qvando illum fata sua, sed sera vovemus, à nobis reposcent, illos semper Principes ex Sereniss. Saxonum gente donet, qvos sperandos superiorum temporum tam felix monet memoria.

SOLI DEO GLORIA!

99 A 6912

VD 77
Sb. Petr o Kana.

Farbkarte #13

B.I.G.

LXV. 2367.
18

Q. D. B. V.
De
SERENISSIM. ELECTORUM
SAXONIÆ
F A V O R E
IN
LITERAS & SCHOLAS,
MODERANTE

L. ADAMO RECHENBERG, P.P.

Academiae Lipsiensis jam Rectore
Magnifico nec non Collegii Philo-
phici Pro-Cancellario

D. XIII. Dec. A. C. M DC LXXXIX.
publicè differet

SEBASTIANUS Gottfried Starck /
Freiberg. Misn.

L I P S I Ä,
Literis WITTIGAVIANIS.